

הדוגמנית קארין דונסקי מיהרה מייד אחרי התצוגה לחפש סלפון ולהזמין מיצרים מהמכולת. אני מדברת מכלא נווה-תירצה, אמרה לבצל חנות המכולת והמסע ששאל מייד: "קארין, מדוע נעצרת?" דקות רבות חלפו עד שהבין בעלי המכולת את הסברה של לקוחתו. הדוגמניות הנרגשות פנו לחדרה של רעיה אפשטיין, שהודתה להן על מאמציהן לבוא בהנדבות ר לגרום מעט אושר לאסירות. המניח הלה הראתה לכולם בגאווה את תמונות נכדיה, הנמצאות מתחת לזכוכית שעל שולחנה. היא סיפרה בנאוה: "בכל פעם שאני מתחזה ועצבנית כתוצאה מעבודתי הקשה, אני מסתכלת בתמונות של נכדי ומייד נרגעת". היא גם סיפרה על הדרך המירידה שבה חגגו בנווה-תירצה את חגיהן. "החלטנו שהפעם לא נעשה מסיבה סתם, אלא מסיבה כי צורת תסכית על נשים גדולות

מאחרי מנעול וברית, סגרו עצמן בתוך תא-אסירות והציצו מבעד לאשנב המסורג של דלת הברזל. הבעת פניהן לא הצליחה להיות רצינית והן נראו משועשעות כהוגן מהניסיון, אולי מכיוון שידעו שזה לא אמיתי.

"הצילו!"
מראה לא רגיל בהחלט מבעד לסריגים מדגמיות הדוגמנית קארין דונסקי ומארגנת תצוגות אופנה אילנה מרגלית (מימין). השתיים רצו לנסות מהי התחושה להיסגר

לא בית-הבראה. זהו בית-סוהר. נכנסו הגה היום הרבה אנשים ורים שאני לא מכירה אותם. יש לי כי כלא הרבה אסירות הצורחות סמים. אין בעיה במצב כזה שמישהו מ בחוץ יבריא לאחת האסירות סמים. כשהסתיימה התצוגה נלקחו הן אסירות מייד חזרה לתאיהן, דלת הברזל העבה נסגרה מאחוריהן, ו המנהלת נרגעה מעט.

חוויה מרגשת במיוחד ציפתה למארגנת תצוגות-האופנה ציפי עזר מן. היא פגשה בין האסירות את חברתה, שעבדה עימה בתפקיד אחראי מאוד כאשר שירתה ציפי כמדריכה בצופים. האסירה גילתה לציפי כי היא יושבת בכלא על מעילה בכספים, באותו מסד שבו עבדו שתיהן. "הבחורה הזאת היי תה בחורה מבריקה ומצטיינת במיוחד", העידה עליה ציפי. שעה ארוכה אחרי הפגישה עוד הסתר בבה ציפי המומה מן העוויה.

מכוסים ספטים. השירותים הם מחוץ לחדרים. בשעה 8 בערב נסגרות האסירות בחדריהן וזהו סוף לפעילותן ה יומית. צפייה בטלוויזיה מותרת עד השעה 8 בערב בלבד. תופעה מת מיהה, כי בכמה בתי-כלא של גברים מותרת הצפייה בטלוויזיה עד לאמצע שעות השידורים, ובאגפים מסוימים אפילו עד סופם.

מדוע נעצרת?"

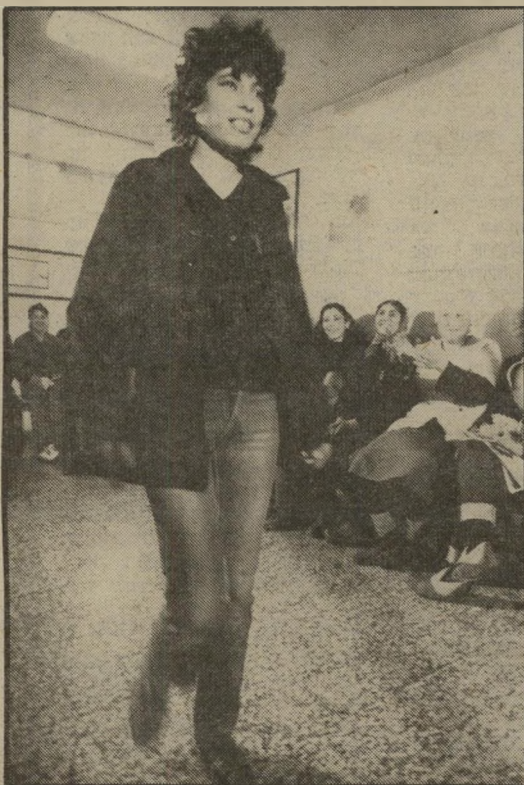
במשך כל זמן תצוגת-האופנה הסתובבה מנהלת בית הכלא נרגשת ועצבנית. היא שמרה מכל מישמר שאסירות לא ידברו ולא ייצרו קשר עם האנשים שבאו מבחוץ. רעיה אפשטיין הסבירה אחרי התצוגה את הסיבה לעצבנותה הרבה. "אל תשכחו שזהו

רעציה, מחולק לשני אגפים. אגף אחד הוא של האסירות היהודיות הפליליות, והאגף השני הוא של האסירות הביטחוניות. באגף הפליליות נמשך מחדר האוכל מיסדרון ארוך, שבו ממר קמים החדרים. נביניהם דלת ברזל עם סורגים. החדרים קטנים, בחלק מהם שתי מיטות בלבד, ובכמה מהם עד ארבע מיטות-ברזל. קיי רות החדרים מקושטים בתמונות מזרות מעיתונים, וחלק מקירותיהם

(המשך ממעמד 45)
מהן אף מנסה לחקות את אופן הליכת הדוגמניות לקול צחוקן של חברותיה. הן התחכחו איזה איפור שמה הדוגמנית האחת ואילו חסר דוקת מתאימה לשנייה. בעוד הדוגמניות מחלקות לאסירות חולצות-סריקו, מתנה שאותן הן יוכלו ללבוש, ניתנה הודמנות להציץ מעט לתוך עולמן הפרטי של האסירות. כלא נווה-תירצה המוקף דשאים

בשער
הדוגמניות בתל-בוסות מיני בפתח כלא-הנשים נווה תירצה. מימין: נעמי טילפן, קארין דונסקי, ורד מרגלית ואנאבל סמיר. הדוגמניות חשו הקלה כשהיו מחוץ לסורגים.

שתי פנים
אסירה בתלבושת דוגמנית מצויה מיכניס-סריג, מעיל פרווה, כובע-קטיפה עשיר משמאל: אותה אסירה מדגמנת ביגדי-אסירות.

דוגמנית בתא
הדוגמנית אנאבל סמיר בתלבושת לבנה אופנתית. בחדר-אסירות באגף שבו שתי מיטות-ברזל וקיר מכוסה בספטים. הדוגמניות החליפו את בגדיהן בחדר-האסירות. שבו אורגנו להן מראות מאולתרות.